

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/119/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122213058
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4122213058.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobkyne: A. A., nar. XX.X.XXXX, B. XX, XXX XX C. A., v zastúpení Mgr. Vladimír Šárnik, advokát so sídlom 821 01 Bratislava - Ružinov, Rožňavská 2, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti, IČO: 00 166 073, Račianska 71, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietla.
- II. Žalovanej sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa.
- III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa predmetnou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 11.850,- eur, pričom svoju žalobu odôvodnila tým, že bola účastníčkou súdneho konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18C/34/2015.

Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 98/2019-41 aj rozhodnutím ESLP č. 29230/19 (sťažnosť č. 26001/20) bol skonštatovaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra spočívajúci v prieťahoch v konaní.

V dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra žalobkyňa utrpela škodu, keďže musela uhradiť v rámci vyporiadania BSM svojmu bývalému manželovi sumu vyššiu o 11.850,- € (1/2 rozdielu medzi cenou bytu podľa ZP č. 61/2016 k 24.10.2016 vo výške 53.000,- € a podľa ZP č. 7/2020 k 15.1.2020 vo výške 76.700,- €).

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že Okresnému súde Nitra dňa 06.06.2017 predložila dva súkromné znalecké posudky (č.l. 206-236, 239-265). Všetky dôkazy pre rozhodnutie tak súd mal k dispozícii, napriek tomu v dôsledku prieťahov v konaní súd rozhodol až dňa 07.07.2020, teda po 3 rokoch a medzičasom došlo k značnému nárastu cien bytov a teda aj bytu žalobkyne č. XX-XX D. D. 53 bytového domu súp. č. XXXX v k. ú. C. A., LV č. XXXX, v dôsledku čoho žalobkyňa utrpela škodu vo výške 11.850,- €, ktorej náhradu požaduje od žalovaného.

Žalobkyňa dňa 30.04.2022 požiadala Ministerstvo spravodlivosti SR ako príslušný orgán podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. v zmysle ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody.

Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 22.09.2022, doručeným dňa žalobkyňi dňa 27.09.2022, nárok žalobkyne odmietlo. Okrem bežných fráz o nepreukázaní ničoho (v predbežnom prerokovaní sa jednak nič nepreukazuje a okrem toho dôkazom je priamo príslušný súdny spis) Ministerstvo spravodlivosti SR tiež uviedlo, že predmetom urovnania medzi žalobkyňou a žalovaným, schváleného Európskym súdom pre ľudské práva boli všetky nemajetkové aj majetkové nároky a teda aj nárok žalobkyne na náhradu škody.

Nárok uplatňovaný v tomto súdnom konaní si však žalobkyňa jednak pred EŠLP neuplatňovala, takže nemožno urovnať neuplatnený nárok. Priznané odškodnenie vo výške 2.300,- € pritom už vzhľadom na svoju výšku nemôže kompenzovať uvedený nárok.

Žalobkyni pritom škoda vznikla až konečným rozhodnutím Okresného súdu Nitra dňa 07.07.2020, resp. právoplatnosťou dňa 03.08.2020, sťažnosť na EŠLP však podala už dňa 10.06.2020, neexistujúci nárok tak nemohol byť predmetom urovňania.

2./ Žalobkyňa, ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označila v žalobe spis OS NR sp. zn. 18C/341/2015, Znalecký posudok č. 61/2016, Znalecký posudok č. 7/2020, Uznesenie OS NR zo dňa 07.07.2020, č.k. 18C/341/2015 – 522, Nález ÚS SR č.k. III. ÚS 98/2019-41, Oznamenie EŠLP zo dňa 15.12.2020 o prijatí zmiernosti žalovaným, Rozhodnutie EŠLP č. 29230/19 (sťažnosť č. 26001/20), žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odpoveď MS SR zo dňa 27.09.2022 + sprievodný list .

3./ Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že za vznik zodpovednosti za škodu v zmysle zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok a to:

1) aby nastala udalosť, ktorá má za následok vznik škody,

2) vznik škody a predovšetkým

3) príčinná súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom má byť utrpená škoda a vznikom škody.

V konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím /nesprávnym úradným postupom môže byť úspešný len ten žalobca, ktorý preukáže 3 skutočnosti, zároveň - že bola splnená podmienka vydania nezákonného rozhodnutia/nesprávneho úradného postupu, že žalobcovi vznikla škoda a tiež, že táto škoda by nebola vznikla, keby v príslušnom konaní k vydaniu nezákonného rozhodnutia alebo nesprávnemu úradnému postupu nedošlo.

Žalovaná zastáva názor, že v danej veci nie sú kumulatívne splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody a žiada, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Žalovaná ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že žalobkyňa za príčinu vzniku škody považuje prieťahy v konaní, v opačnom prípade by nemala dôvod poukazovať na rozhodnutie ÚS SR a EŠLP.

Žalovaná ďalej uvádza, že žalobkyňa sa vzdala akýchkoľvek ďalších nárokov voči Slovenskej republike z titulu nesprávneho úradného postupu, čo bol dôvod, respektíve titul jej sťažnosti, t.j. porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných dohôd.

Ďalej tvrdí, že v prílohe k rozhodnutiu EŠLP 29230/19 (sťažnosť číslo 26001/20) je taktiež jednoznačne uvedené, že suma 2.300,- eur bola žalobkyni priznaná za finančnú a nefinančnú škodu, t.j. za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu.

Žalovaná ďalej vo svojom vyjadrení tvrdí, že neprišlo k preukázaniu existencie priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a majetkovou škodou na strane žalobkyne vo výške uplatňovaného nároku 11.850,- eur, nakoľko uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 07.07.2020 č.k. 18C/341/2015-522, bol medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom schválený zmier, pretože na pojednávaní konanom dňa 07.07.2020 obe strany spoločne navrhli súdu schválenie zmiernosti v prijatom rozsahu a akceptovali ohodnotenie bytu podľa znaleckého posudku zo dňa 15.01.2020 vypracovaného Ing. Martinom Hrnčiarom.

Žalobkyňa sa od štátu domáha sumy 11.850,- eur, ktorá predstavuje časť hodnoty jej majetku, t.j. predmetnej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla na základe svojho slobodného rozhodnutia spolu s povinnosťou vyplatiť bývalého manžela. Uvedené znamená, že k zmenšeniu majetku žalobkyne vôbec neprišlo a sekundárne príčinou povinnosti žalobkyne vyplatiť jej bývalého manžela bola skutočnosť, t.j. jej konanie, ktorým požiadala súd o schválenie súdneho zmiernosti za ňou akceptovaných podmienok.

Ďalej uviedla, že žalobkyňa nepredložila žiadne skutkové tvrdenia a ani dôkazy nasvedčujúce záveru, že Okresný súd Nitra by bol (nebyť nesprávneho úradného postupu) vydal rozhodnutie v roku 2016, čo spochybňuje zjednodušený náhľad žalobkyne pri vyčísl'ovaní tvrdenej škody porovnaním hodnoty nehnuteľnosti v roku 2016 a 2020. Ani Ústavný súd Slovenskej republiky vo vydanom náleze nekonštatoval, že celé obdobie štyroch rokov bolo poznačené prieťahmi (k tomu bod 27 odôvodnenia nálezu - 11,5 mesiaca).

Záverom žalovaná uvádza, že vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti má za to, že žalobkyňa nespĺnila podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2013 Z. z., keďže vznik akejkoľvek škody v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom je vylúčený, z dôvodu

predchádzajúceho a úplného odškodnenia žalobkyne v konaní pred ESLP, čo samotná žalobkyňa v predmetnom konaní potvrdila. Žalobkyňa v žalobe nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom a ňou deklarovanou škodou.

4./ Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie.

5./ Právny zástupca žalobkyne v rámci procesného útoku uviedol, že žalobkyni ako účastníčke konania o vyporiadanie BSM vznikla majetková škoda v dôsledku prietáhov v konaní zo strany súdu, v dôsledku čoho musela svojmu bývalému manželovi zaplatiť vyrovnanie vo výške vyššej o 11.850 eur. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovanej, že táto škoda bola už zahrnutá v urovnaní pred ESLP, tak s týmto názorom žalobkyňa nesúhlasí z viacerých dôvodov. Jednak v čase podania sťažnosti pred ESLP ešte vo veci BSM nebolo právoplatne rozhodnuté, ani žalobkyňa reálne vyporiadanie svojmu bývalému manželovi neuhradila, logicky si teda túto škodu ešte nemohla pred ESLP uplatniť a preto nemohla byť ani predmetom zmiern. K uvedenému nasvedčuje tiež suma, ktorú ESLP navrhol ako zmier a to 2.300 EUR, čo zodpovedá iba obvyklej náhrade za samotné prietahy.

Ako náhrada škody táto suma nie je výslovne špecifikovaná ani v zmierni ani v rozhodnutí o schválení zmierni, ani nebola predmetom žiadneho rokovania medzi stranami.

Text zmierni je tzv. formulárový identický so všetkými inými zmierni, ktoré zasiela ESLP vo veci sťažnosti na prietahy. Textácia nie je výsledkom rokovania medzi stranami a nie je možné o jej znení ani vyjednávať ale sťažovateľ ju môže iba prijať alebo odmietnuť.

Tento zmier nemá ani následky vo vzťahu k vnútroštátnemu právnemu poriadku a nie je spôsobilý ovplyvňovať rozhodovanie slovenských súdov v uplatnených nárokoch.

Pokiaľ zákon výslovne nehovorí, že slovenský súd je takýmto rozhodnutím viazaný, platí, že súd môže priznať dokonca aj ďalšie odškodné titulom nemajetkovej ujmy nad rámec rozhodnutia ESLP. Žalobkyňa zastáva názor, že má nárok na odškodnenie majetkovej škody, ktorá jej doposiaľ nahradená nebola.

Zmier, ktorým bolo skončené konanie o BSM je zmiernom súdnym, to znamená, že súd posúdil zákonnosť jeho obsahu svojím rozhodnutím ho poňal vlastne do rozhodnutia súdu.

Súd v tomto konaní je oprávnený a v zásade pre posúdenie dôvodnosti žaloby aj povinný zaoberať sa obsahom tohto zmierni a posúdiť, či sa žalobkyňa niečoho vzdala na úkor, alebo v porovnaní ako by znelo vysporiadanie striktnie podľa zákona. V tomto prípade zmier uzatvorený vo veci BSM striktnie vychádza zo znaleckých posudkov a výsledkov dokazovania a keby súd rozhodoval rozsudkom, obsah rozsudku by bol úplne identický tak, čo sa týka výšky vysporiadania ako aj skutočností, že byť by bol prikázaný do vlastníctva žalobkyne, vzhľadom na jej osobnú situáciu, starostlivosť o maloleté deti.

Žalobkyňa si uplatňuje v tomto konaní iba náhradu majetkovej škody, o ktorej ESLP nerozhodoval a neuplatňuje si náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnila pred ESLP, bola jej aj poskytnutá.

Žalobkyňa má za to, že predmetom zmierni uzatvoreného pred ESLP nebol nárok uplatnený v tomto konaní a preto o ňom súd môže konať a priznať jej ho. Súčasne poukazujem na judikatúru Ústavného súdu, ktorý štandardne uvádza, že predmetom konania pred ústavným súdom je výlučne náhrada nemajetkovej ujmy a majetkovú škodu si musí sťažovateľ následne uplatňovať ako nárok podľa zákona č. 514/2003. Obdobne by sme mali hľadiť aj na rozhodnutie konanie pred ESLP, ktorý síce takúto formuláciu neuviedol, ale vyplýva to z podstaty veci a súčasne ani ESLP vecne majetkovú škodu nielenže neposudzoval, ale nato ani nemal možnosť, pretože ani žalobkyňa v tomto smere žiadne dôkazy ESLP nepredkladala, čo vyplýva priamo zo zoznamu príloh jej sťažnosti, ani sa takémuto nároku štát nijako nevyjadroval.

6./ Poverený zamestnanec žalovanej v rámci procesnej obrany uviedol, že čo sa týka predmetného rozhodnutia ESLP, na základe jeho zabezpečeného prekladu, má žalovaná za to, že bude súdu nespochybniteľne preukázané, že uzatvorením tohto zmierni pred ESLP prišlo ku konečnému vyriešeniu prípadu. Rovnako z prílohy, ktorá je pripojená k tomuto rozhodnutiu bude zrejmé, že priznanou sumou 2.550,- eur boli odškodnené všetky materiálne aj nemateriálne škody.

Poukázal na vyjadrenie žalobkyne pred ESLP, že priznanie sumy 2.550 eur slúži na pokrytie všetkých škôd, ktoré jej mohli vzniknúť. Potom poukazujeme na rozhodnutie ESLP v tejto veci, kde bol schválený zmier, konkrétne na jej prílohu, kde je jednoznačné, že pod pojmom škoda patrí tak majetková ako aj nemajetková ujma.

Osobitne poukazuje na samotnú sťažnosť žiadateľky pred ESLP, kde je konkrétne uvedená aj suma 17.850 eur aj okolnosti, ktoré p. právny zástupca žalobkyne v tejto sťažnosti uviedol. Preto má za to, že k vyplateniu nemajetkovej ujmy a súhlasom žalobkyne so vzdaním sa ďalších nárokov voči SR, považuje žalobu žalobkyne za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť.

7./ Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

7a./ Nebolo sporné, že na tunajšom súde pod spisovou značkou 18C/341/2015 sa viedlo konanie ohľadom vyporiadania bezpodielové spoluvlastníctva manželov, v ktorom žalobkyňa vystupovala na strane žalovanej a žalobcom bol jej bývalý manžel E. A., ktorý si podal predmetnú žalobu na súd a to dňa 16.06.2015, pričom predmetom teda bolo vyporiadanie hnutelných ako aj nehnuteľných vecí a spornou bola hodnota nehnuteľnosti a to bytu číslo 33 - E4, nachádzajúceho sa na štvrtom poschodí bytového domu 3027 v C. A., F. G. B. H. XXX/XX, vchod č. 53, bytový dom zapísaný v katastri nehnuteľnosti pre obec Zlaté Moravce, kat územie C. A., na LV číslo XXXX, parc. registra „C“, parc. č. 346/71 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1010 m² a bytový dom č. 3027 postavený na parc. č. 3460/71, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a príslušenstva, ako aj podiel k pozemku parc. č. 3460/81, na ktorej je postavený bytový dom č. XXXX v podiele 86647/3740077.

Predmetné konanie ohľadom vyporiadania BSM bolo ukončené zmierom, ktorý strany sporu uzavreli na pojednávaní konanom dňa 07.07.2020, kde právny zástupca žalobcu navrhol akceptovať znalecký posudok vypracovaný súdom ustanoveným znalcom Ing. Hrnčárom, a právny zástupca žalovanej súhlasil s tým, že ak sa vedia dohodnúť, súhlasí s ohodnotením nehnuteľnosti ako bola ohodnotená znalcom Ing. Hrnčárom, pričom nebolo sporné, že právny zástupca žalovanej v predmetnom spore o vyporiadanie BSM predložil 2 znalecké posudky, s ktorými právny zástupca žalobcu nesúhlasil, nesúhlasil s hodnotou nehnuteľnosti, ktorá mala byť predmetom BSM a ktorá mala pripadnúť do vlastníctva žalovanej, v našom prípade žalobkyne a to hlavne z dôvodu, že rozporovali znalcami ohodnotenú hodnotu nehnuteľnosti a za tým účelom súd v predmetnom spore ustanovil znalca na ocenenie nehnuteľnosti, ktorého strany sporu akceptovali, akceptovali znalecký posudok, následkom čoho bol aj uzavretý súdny zmier a to tak, že súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov strán sporu tak, že žalobcovi(bývalému manželovi) do výlučného vlastníctva prikazujú hnutelné veci uvedené pod položkou číslo 25 - bicykel dámsky, modrej farby a položka číslo 26.

Zároveň bolo zistené, že súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej hnutelné veci pod položkou číslo 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, XX, XX, XX, XX, 24, 25 - bicykel detský biely.

Ďalej súd v schválenom zmiere prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti byt číslo 33 - E4, nachádzajúci sa na štvrtom poschodí bytového domu 3027 v C. A., F. G. B. H. XXX/XX, D. H. XX, bytový dom zapísaný v katastri nehnuteľnosti pre obec Zlaté Moravce, kat územie C. A., na LV číslo XXXX, parcela registra C, parcela číslo 346/71 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1010 m² a bytový dom č. 3027 postavený na I. H. XXXX/XX, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a príslušenstva ako aj podiel k pozemku parcela číslo 3460/81, na ktorej je postavený bytový dom č. 3027 v podiele 86647/3740077.

Zároveň súd zaviazal žalovanú splácať vo vzťahu k VÚB úver na základe zmluvy o financovaní bývania spolu so zostatkom spotrebného úveru a žalovanú zaviazal titulom finančného vysporiadania zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 24.240,98 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Zároveň bolo zistené, že žalobca, právny zástupca žalobcu ako aj právny zástupca žalovanej podpísali súdny zmier uzavretý na pojednávaní..

7b./ Nebolo sporné, že vo veci vyporiadania BSM medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom v konaní vedenom pod spisovou značkou 18C/3412015 bol vydaný nález Ústavného súdu v mene Slovenskej republiky a to dňa 27. mája 2020 č. III ÚS 98/2019- 41, kde Ústavný súd vo svojom náleze pod bodom 27, 28 uviedol, že Okresný súd sa viac než 2 roky (od júna 2017 do januára 2020 bez započítania doby, keď bol spis na odvolacom súde) zaoberal procesnými úkonmi súvisiacimi s návrhom žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania pre účely stanovenia hodnoty bytu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a konštatoval, že v priebehu tohto konania vykazoval Okresný súd obdobia nečinnosti, respektíve nesústreďenej činnosti.

Ústavný súd uviedol, že Okresný súd mal k dispozícii súkromné znalecké posudky predložené sťažovateľkou t.j. žalobkyňou už na pojednávaní a to dňa 26.10.2016, respektíve 06.06.2017, pričom obidva spĺňali zákonné náležitosti ako aj znaleckú doložku v zmysle § 209 Csp a ktoré Okresný súd mohol v napadnutom konaní použiť.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo zistené, že základné právo sťažovateľky A. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod spisovou značkou 18C/341/2015 porušené boli a sťažovateľke bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 1.000 eur.

7c./ Zo žalobkyňou predloženého formuláru sťažnosti ESLP zo dňa 30.06.2020 bolo zistené, že žalobkyňa si uplatňovala finančné zadosťučinenie vzhľadom na predmet a dĺžku konania vo výške 1.000 eur za každý rok trvania (16.06.2015 - 08.06.2020) t.j. celkovo 5.000 eur.

Sťažovateľka uviedla, že absencia vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva s jej bývalým manželom neumožňuje sťažovateľke, ktorá bola obeťou domáceho násillia zo strany žalobcu ukončiť majetkové spoločenstvo so žalobcom a zariadiť si nový život. Sťažovateľka má pritom v starostlivosti 2 maloleté deti žijúce s ňou v spoločnej domácnosti, ide teda o vec, ktorá podľa judikatúry ESLP vyžaduje výnimočnú rýchlosť konania, súd však veci nevenoval náležitú pozornosť, konal sporadicky a neefektívne.

Nebolo sporné, že Európsky súdny dvor pre ľudské práva jej sťažnosť prijal a v predmetnej veci Európsky súd pre ľudské práva dňa 14.12.2020 vydal vyhlásenie pod číslom 26001/20, že vláda Slovenskej republiky ponúka dobrovoľné peňažné plnenie 2.550 eur pre A. A. na pokrytie všetkých škôd ako aj nákladov a výdavkov + všetkých daní, ktoré môžu byť žiadateľke účtované.

Táto suma je splatná v rámci troch mesiacov od dátumu oznámenia rozhodnutia .

7d./ Z predloženého oznámenia žalobkyne o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22.09.2022 bolo zistené, že Ministerstvo spravodlivosti SR uviedlo, že neprišlo k preukázaniu existencie majetkovej škody, nakoľko uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 07.07.2020 č. k. 18C/341/2015-522, bol medzi žiadateľkou a jej bývalým manželom schválený zmier, pretože na pojednávaní dňa 07.07.2020 obe strany spoločne navrhli súdu schválenie zmiernu v prijatom rozsahu a akceptovali ohodnotenie bytu podľa znaleckého posudku zo dňa 15.01.2020 vypracovaného Ing. Martinom Hrnčiarom (čo vyplýva z pojednávania).

Vznik škody na strane žalobkyne je taktiež vylúčený z dôvodu, že predmetom konania Okresného súdu Nitra, vedeného pod spisovou značkou 18C/341/2015 bolo vyporiadanie BSM manželov, a teda hodnota spoločného majetku manželov ostala nezmenená, táto hodnota bola následne iba prerozdelená v zmysle súdom schváleného zmiernu medzi žiadateľku a jej bývalého manžela a uvedené znamená, že v prípade žiadateľky nedošlo k zmenšeniu jej majetku. Rovnako nebola preukázaná ani existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a tvrdením vznikom škody, nakoľko povinnosť žiadateľky vyplatiť bývalému manželovi finančné prostriedky vyplýva z jej slobodného prejavu vôle smerujúceho k uzavretiu zmiernu, ktorý vychádzal z akceptácie ohodnotenia bytu znaleckým posudkom zo dňa 15.01.2020.

Záverom Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo vo vyjadrení aj na to, že v rozhodnutí ESLP číslo 29230/19(sťažnosť č. 26001/20), ako aj vo vyhlásení žiadateľky zo dňa 05.10.2020, v predmetnom konaní pred ESLP je jednoznačne uvedené, že schválením zmiernu a vyplatením sumy 2.550 eur žiadateľke, boli definitívne odškodnené akékoľvek až všetky jej škody. Žiadateľka sa taktiež vzdala uplatnenia akýchkoľvek nárokov voči Slovenskej republike v súvislosti s namietanými prietrahmi v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru z o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Zároveň z predmetného stanoviska bolo zistené, že Ministerstvo spravodlivosti vyhodnotilo žiadosť žiadateľky ako nedôvodnú a predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je týmto ukončené.

8./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

9./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11./ Podľa § 420 ods. 1, Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12./ Podľa § 3 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným

pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1. sa nemožno zbaviť.

13./ Podľa ust. § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

14./ Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

15./ Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

16./ Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

17./ Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

18./ Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

19./ Podľa 148 ods. 1 CSP, žalobca a žalovaný môžu uzatvoriť zmier. O uzavretie zmiernosti sa má vždy súd pokúsiť.

20./ Podľa 148 ods. 2 CSP súd rozhodne o tom, či uzatvorený zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so záväzným právnym predpisom.

21./ Zhodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnemu záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok nie je dôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

22./ Súd na základe vyššie zistených skutočností ako aj z vyššie konštatovaného skutkového a právneho stavu mal jednoznačne za preukázané, že predmetom sporu je náhrada škody, ktorú si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanej v celkovej výške 11.850,- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania.

Žalobkyňa tvrdila, že na tunajšom súde sa viedlo konanie pod spisovou značkou 18C/341/2015, predmetom, ktorého bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktoré sa začalo na návrh jej bývalého manžela.

Tvrdila, že v konaní vedenom pod spisovou značkou 18C/341/2015 predložila 2 znalecké posudky, avšak aj napriek tomu súd v predmetnej veci ustanovil znalca za účelom vypracovania tretieho znaleckého posudku, v dôsledku čoho jej vznikla škoda a táto škoda predstavuje rozdiel vo výške 11.850 eur, ktorú musela titulom finančného vyporiadania BSM uhradiť žalovanému, a to z dôvodu, že v predmetnej veci predložila súdu znalecký posudok vypracovaný dňa 24.10.2016 J. J. K., ktorá nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom vyporiadania BSM ocenila na celkovú sumu 53.000,- eur a súd v predmetnej veci ustanovil znalca Ing. Martina Hrnčiara, ktorý vypracoval znalecký posudok dňa 15.01.2020, a ktorý ocenil nehnuteľnosť vo výške 76.700 eur, čiže rozdiel, ktorý vznikol medzi týmito dvoma posudkami predstavoval čiastku 23.700 eur a polovica vo výške 11.850 eur, čo bola suma, o ktorú musela viac vyplatiť titulom finančného vyrovnania bývalému manželovi a keby súd v predmetnej veci akceptoval znalecký posudok, ktorý predložili súdu v roku 2016, nedošlo by k vzniku predmetnej škody, ktorá jej vznikla práve nesprávnym úradným postupom súdu.

Žalobkyňa tvrdila, že nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra bol skonštatovaný aj nálezom Ústavného súdu SR, č.k. III 98/2019 - 41 ako aj rozhodnutím ESLP číslo 29230/19 sťažnosť číslo 26001/20.

Žalovaná tvrdila, že žalobkyňa sa od štátu domáha sumy 11.850 eur, ktorá predstavuje časť hodnoty jej majetku, t.j. predmetnej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla na základe svojho slobodného rozhodnutia spolu

s povinnosťou vyplatiť bývalého manžela. Uvedené znamená, že k zmenšeniu majetku žalobkyne vôbec neprišlo a sekundárne príčinou povinnosti žalobkyne vyplatiť jej bývalého manžela bola skutočnosť, t.j. jej konanie, ktorým požiadala súd o schválenie súdneho zmiernu za ňou akceptovaných podmienok.

Ďalej utvrdila, že žalobkyňa nepredložila žiadne skutkové tvrdenia a ani dôkazy nasvedčujúce záveru, že Okresný súd Nitra by bol (nebyť nesprávneho úradného postupu) vydal rozhodnutie v roku 2016, čo spochybňuje zjednodušený náhľad žalobkyne pri vyčíslňovaní tvrdenej škody porovnaním hodnoty nehnuteľnosti v roku 2016 a 2020. Ani Ústavný súd Slovenskej republiky vo vydanom náleze nekonštatoval, že celé obdobie štyroch rokov bolo poznačené prietiahmi.

Žalovaná ďalej tvrdila, že žalobkyňa nespĺnila podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2013 Z.z., keďže vznik akejkoľvek škody v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom je vylúčený, z dôvodu predchádzajúceho a úplného odškodnenia žalobkyne v konaní pred ESLP, čo samotná žalobkyňa v predmetnom konaní potvrdila. Žalobkyňa v žalobe nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom a ňou deklarovanou škodou.

23./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci vyslovil predbežný právny názor, že sporná je príčinná súvislosť medzi dvoma znaleckými posudkami, sporné sú podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, ktorú si žalobkyňa v konaní uplatňuje.

24./ Zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z.z. je v súlade s článkom 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanoviť podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo ich nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom umožňujúcim odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré bolo neskôr posúdené ako nezákonné, resp. nesprávnym úradným postupom. Predpokladmi pre priznanie takejto náhrady škody sú:

1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/ vznik škody a

3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym

úradným postupom a vznikom škody; na založenie dôvodnosti zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu musia byť všetky tri základné predpoklady splnené súčasne.

Zodpovednosť za škodu môže byť subjektívna alebo objektívna. Pri subjektívnej zodpovednosti za škodu treba na jej vznik splnenie všetkých uvedených predpokladov.

V prípade objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zavinil alebo nie.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, respektíve nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok).

25./ Súd prvej inštancie uvádza, že rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčin súvislosti. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda, ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Súd prvej inštancie uvádza, že pri zodpovednosti štátu za škodu je dôležité iba to, či poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom to je medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť.

26./ Predmetom daného sporu bol uplatnený nárok zo strany žalobkyne titulom náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou nesprávnym úradným postupom.

Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania a po oboznámení sa s obsahom spisu 18C341/2015 mal za preukázané, že neboli kumulatívne splnené všetky tri základné predpoklady vzniku škody súčasne. Ako bolo jednoznačne preukázané z obsahu spisu 18C/341/2015, predmetom sporu bolo vyporiadanie BSM, pričom bola práve sporná otázka hodnoty nehnuteľnosti, ktorú žiadala žalobkyňa, aby jej bola prikázaná do výlučného vlastníctva.

Právny zástupca bývalého manžela nesúhlasil s predloženým znaleckým posudkom vypracovaným vo veci J. K., ktorá ocenila znalecký posudok na sumu vo výške 53.000 eur a ktorý bol predložený

žalovanou v roku 2016. Zároveň bolo zistené, že nedošlo ani k akceptovaniu druhého znaleckého posudku predloženého právnym zástupcom žalobkyne na pojednávaní a z toho titulu dal súd prvej inštancie vo veci vykonať znalecké dokazovanie súdom ustanoveného znalca, ktorý ocenil nehnuteľnosť, ktorá ku dňu vypracovania znaleckého posudku predstavovala všeobecnú hodnotu vo výške 76.700 eur. Zo zápisnice o pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 07.07.2020, a na ktorom boli prítomní právni zástupcovia strán sporu bolo zistené, že právny zástupca žalovanej, v našom prípade žalobkyni uviedol, že ak sa vedia dohodnúť a skončiť vec dohodou, súhlasí s tým ohodnotením nehnuteľnosti, ako bola ohodnotená súdom ustanoveným znalcom Ing. Hrnčiarom z čoho vyplýva, že právny zástupca žalobkyne na predmetnom pojednávaní súhlasil s ohodnotením nehnuteľnosti vypracovanej znalcom Ing. Hrnčiarom a prejavil na základe predmetného znaleckého posudku záujem uzavrieť dohodu. Zároveň bolo zistené, že právni zástupcovia strán sporu uviedli, že sa pokúsia vec vyriešiť zmierom a za týmto účelom bolo pojednávanie aj prerušené na 15 minút, pričom po pokračovaní v pojednávaní právni zástupcovia strán sporu, teda právny zástupca žalobkyne zhodne s právnym zástupcom bývalého manžela navrhli schváliť súdu zmier, kde sa dohodli že akceptujú znalecký posudok Ing. Hrnčiara a za tým účelom žalobkyňa titulom finančného vyporiadania okrem hnutelných vecí vyplatí bývalému manželovi čiastku 24.240,98 eur, z čoho vyplýva, že akceptovali rozdiel medzi znaleckými posudkami vo výške 23.700 eur, z čoho teda žalobkyňa mala vyplatiť titulom finančného vyporiadania bývalému manželovi čiastku 11.850 eur.

27./ Z daného jednoznačne vyplýva, že zo strany žalobkyne a jej právneho zástupcu bola vôľa ohľadom vyporiadania BSM uzatvoriť súdny zmier, čiže ich vôľou bolo súdny zmier uzavrieť a zo zápisnice taktiež vyplynulo, že právny zástupca žalobkyni s obsahom súdneho zmiaru bol riadne oboznámený, a keď bolo konštatované, ako bol súdny zmier dojednaný a následne pri vyhlasovaní uznesenia o jeho schválení súdom, právny zástupca žalobkyne uzavretie súdneho zmiaru písomne potvrdil, čo vyplýva a je preukázané aj zaprotokolované v zápisnici o súdnom pojednávaní.

Z uvedeného nevyplývalo, žeby predmetný právny úkon právneho zástupcu žalobkyne a to uzavretie súdneho zmiaru nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne.

Súd prvej inštancie uvádza, že pri schvaľovaní zmiaru súd o žalobnom nároku, teda o merite veci nerozhoduje a vlastne preto sa chcú tomuto strany vyhnúť a práva a povinnosti ohľadom žalobného nároku si chcú upraviť sami a to práve v podobe súdneho zmiaru, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že rozhodnutie o schválení zmiaru medzi stranami ani nič nekonštituuje a ani písomne nedeklaruje. Súdom rozhoduje výlučne o tom, či je uzavretý zmier v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, čo znamená, že v čase, keď súd rozhoduje o schválení zmiaru, medzi stranami už žiadneho sporu niet, nakoľko uzavretím zmiaru si ho totiž vyriešili sami.

Z daného jednoznačne vyplýva, že právny zástupca žalobkyne akceptoval navrhnutý súdny zmier, čo prehlásil do zápisnice o pojednávaní a potvrdil svojim podpisom, čiže akceptoval znalecký posudok ako aj výšku stanovenú znalcom, ako aj finančné vyporiadanie, ktoré sa žalobkyňa zaviazala vyplatiť bývalému manželovi a preto nie je možné, v predmetnom konaní dôjsť k záveru, že žalobkyni bola nesprávnym úradným postupom (rozdielnosťou hodnoty nehnuteľnosti znaleckými posudkami) spôsobená škoda, čiže nie je daná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu a to stanovenia hodnoty nehnuteľnosti v rámci vyporiadania BSM znaleckým posudkom predloženým žalobkyňou a znaleckým posudkom vypracovaným súdom ustanoveným znalcom.

28./ Plnenie, ktorého sa žalobkyňa domáha titulom náhrady škody nepredstavuje jej majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, jej majetok sa nezmenšil nesprávnym postupom súdu.

Vyhotovenie znaleckého posudku súdom ustanoveným znalcom vzhľadom na spornosť hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, pričom k ukončeniu sporu došlo práve k akceptácii tohto znaleckého posudku a následného schválenia súdneho zmiaru, ktorý bol schválený slobodne a vážne, za súhlasu právnych zástupcov strán sporu ako aj ich akceptácie znenia súdneho zmiaru nemá za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo nesprávnym úradným a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol .

Záverom súd prvej inštancie uvádza, že aj keď boli v predmetnom konaní vedenom pod spisovou značkou 18C/341/2015 konštatované prieťahy, aj napriek tomu neboli kumulatívne splnené podmienky, ktoré by preukazovali, že medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť, vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu predmetný spor ukončili sami a to schválením súdneho zmiaru ako aj na už samotnú skutočnosť, že bývalý manžel žalobkyne už v roku 2016 nesúhlasil s predloženým

znaleckým posudkom, čo je len dôkazom toho, že medzi nimi by nedošlo k dohode už v roku 2016, od ktorého žalobkyňa odvíja vznik ako aj výšku škody.

29./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, súd jej priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanej nepriznať.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.